

Година IV.

Ю Н И Й, 1906.

Книжка VI.

Лѣтна нощъ.

Трѣятъ на небето
Мѣсецъ и звѣздици,
Шепнатъ по полето
Сочнитѣ трѣвици.

Тукъ шурецьтъ свирѣ,
Бухалъ тамъ забуха,
Прилѣпъ плячка дири
Изъ усоѣ глуха.

Стихвѣтъ вечъ полето,
Вѣтрѣ и джбѣрава;
Тѣмно е въ селцето —
Тиха нощъ настава.

В. Ив. Стояновъ.